

Vlastivědné listy č. 2, 2008

Odhalení pamětní desky Pavlu Bačovskému

Ve středu 2. dubna 2008, v den stodesátého výročí od jeho narození, byla na domě v ulici Na Dolech, kde Pavel Bačovský žil a tvořil odhalena pamětní deska.

Desku výtvarně vytvořil Bedřich Čelikovský, který se s Pavlem Bačovským důvěrně znal od svých mladých let. Vlastní odlití provedla blanenská slévárna DSB EURO s. r. o. Blansko majitele JUDr. Hlaváče, který nám vyšel velice vstříc. Naším velkým pomocníkem byl Antonín Paděra, který nám zprostředkoval spojení se slévárnou. Musíme touto cestou velice poděkovat všem, kteří nám pomohli realizaci pamětní desky finančně zajistit. Je to především Město Boskovice. Také majitel slévárny nám zajistil bezplatně vlastní montáž na dům.

Naše poděkování patří pochopitelně také manželům Dejmkovým, majitelům domu, kteří velice ochotně umožnili umístění desky. A samozřejmě i řadě dalších, kteří nám s instalací pomáhali. Velice nás potěšil velký zájem občanů, kteří se odhalení desky zúčastnili. Po krátkém kulturním programu žákyň Základní umělecké školy slavnost zahájila předsedkyně klubu E. Šmátková, která přivítala vedení města, starostu ing. Dohnálka a místostarostku ing. Vítkovou. Dále majitele slévárny JUDr. Hlaváče, rodinu Dejmkovu a další hosty. Jarka Kovaříková pak přednesla básnickou prózu Františka Halase. Poté promluvil starosta města, který velmi kladně zhodnotil tento počín klubu.

Po jeho projevu starosta spolu s předsedkyní klubu pamětní desku odhalili, což bylo doprovázeno velkým potleskem. Účastníci této malé slavnosti se pak přemístili do výstavních prostor Muzea Boskovicka, kde byla uspořádána výstava obrazů Pavla Bačovského. Bylo zde vystaveno přes 80 obrazů z různých období malířovy tvorby, zaměřené především na krajiny a motivy z Boskovic. Obrazy byly jednak ze sbírek muzea a větší část byla velice ochotně zapůjčena obyvateli Boskovic. Výstava měla velmi příznivý ohlas a navštívilo ji mnoho občanů a obdivovatelů malířova díla. Všem, kteří obrazy zapůjčili společně s organizátory výstavy Muzeem Boskovicka srdečně děkujeme.

Setkání v Praze

Po skoro roční přestávce zorganizovali jsme opět setkání boskovických rodáků, členů Klubu přátel a příznivců v Praze. Uskutečnilo se 27. května v Hotelu Legie a zúčastnilo se ho kromě zástupců klubu 13 Boskováků žijících v Praze. Přítomné pozdravil Jiří Bušina a seznámil je krátce s činností klubu a zajímavostmi z Boskovic. Pak již následovala družná zábava. Bylo jen škoda, že více z pozvaných nenašlo chvíli času na setkání s rodáky. Pouze 3 z pozvaných se omluvili.

Výzva na pamětníky

Klub přátel byl požádán, aby na podzim zorganizoval besedu o výstavbě Hitlerovy dálnice, po které má být vedena plánovaná rychlostní komunikace R 43. Obracíme se na pamětníky, kteří znají něco kolem ubytovacích táborů v Mladkově a Sudicích, nebo

vlastní fotografie a podobně, aby nás kontaktovali a případně tyto materiály zapůjčili k zadokumentování. Pokud se nám ozvete na adresu klubu nebo telefon 516 452 429 Jiřímu Bušinovi nebo Mgr. Iju Melkusovi do regionálních novin Boskovicko, tel. 516 454 163 dohodneme s Vámi kontakt a navštívíme Vás. Prosíme, nenechte si Vaše znalosti o této akci pro sebe a pomozte nám vše co nejlépe zdokumentovat pro budoucnost. Již teď Vám srdečně děkujeme.

Beseda Olympiáda v Londýně 1948

Ve středu 4. června 2008 uspořádal Klub ve spolupráci s KZMB besedu s paní Olgou Oldřichovou - Šicnerovou, přímou účastnicí na olympiádě v Londýně v roce 1948. Besedy se zúčastnilo 20 občanů. Měla slavnostní ráz, neboť na ni přišel starosta města ing. Dohnálek a místostarostka ing. Vítková, aby v úvodu popřáli paní Olze Oldřichové k jejímu významnému životnímu výročí a předali dárek a kytici. I předsedkyně klubu předala člence klubu kytici s přáním mnoho zdraví do dalších let. Potom již paní Olga velice poutavě vyprávěla o svých sportovních úspěších i prohrách. Všichni jsme velice pozorně poslouchali, co všechno ve své sportovní kariéře prožila a jaké podmínky pro vrcholový sport měli tehdy před 60 lety naši sportovci. A jaké dojmy si z olympiády odnesla.

Všichni přítomní byli velice spokojeni a ani nezaregistrovali, jak postoupil čas, jak odpoledne rychle uplynulo. Je si jen přát více takových besed, které by navštívili i mladí spoluobčané a vyslechli si povídání o tom, jaké problémy museli překonávat jejich starší spoluobčané.

Olga Oldřichová

Narodila se 1. června 1928 jako Olga Šicnerová v Břeclavi. Otec byl majitelem hotelu, který koupil v roce 1926 od Němců, aby byl hotel v českých rukou. Matka byla spořitelní úřednice. V roce 1930 se narodil ještě bratr Jan. Olga začala v Břeclavi chodit do obecné školy. Po nástupu Němců ale musela přejít do školy v Uherském Hradišti. Vzpomíná si, že ve čtvrté třídě slavila svůj první sportovní úspěch – vyhrála běh přes školní dvůr.

Další studia už začínala na německé střední škole v Břeclavi. V roce 1943 se ale přestěhovala k příbuzným do Přerova, kde chodila na Střední školu pro ženská povolání. Po zavření škol se vrátila do Břeclavi, kde pomáhala v hotelu. Po válce rodině téměř nic nezůstalo. Vše bylo zničeno nebo rozkradeno. Když byly školy opět otevřeny, Olga se vrátila do Přerova, aby střední školu dokončila.

Stala se také členkou SK Přerov, kde začala ihned trénovat a jezdit na závody. Už v červenci 1945 získala v Praze 3. místo ve skoku do výšky. Baval ji ale hlavně běh. Začala vyhrávat závody a stávala se známou závodnicí. Od roku 1947 se už zúčastňovala soutěží v reprezentaci a vyhrávala. Svůj a současně i československý rekord v běhu na 100 metrů postupně zlepšovala – 12,5 pak 12,4 a čas 12,0 to byl kvalifikační výkon pro OH 1948 v Londýně.

Na OH do Londýna odjely čtyři československé atletky: Olga Šicnerová (Oldřichová) - běh, Dana Ingrová (Zátopková) - oštěp, Libuše Lomská - překážky a Jaroslava Komárková - koule. Olga vyhrála rozběh, ale v meziběhu ji zpomalila smůla a doběhla třetí. Jenže do dalšího závodu postupovaly jen dvě závodnice. Později se Olga dozvěděla, že časem v rozběhu byla na OH třetí nejlepší Evropankou.

Smutek z nešťastného pádu v meziběhu vyvážilo přijetí u královské rodiny. Společně s Emilem Zátopkem a Krenickým byli přijati v Buckinghamském paláci, kde si s královnou podali ruce a krátce pohovořili. Pro Olgu to nebyl problém, protože kromě své mateřštiny mluvila ještě velmi dobře německy i anglicky.

Po OH se Olga vrátila do Přerova a později do Brna, kde studovala cizí jazyky a doma i v zahraničí závodila za Zbrojovku Brno. Tehdy se také seznámila se svým budoucím manželem. V roce 1949 se vdala, skončila se sportem a přestěhovala se do Boskovic, protože její manžel, pan Stanislav Oldřich, pocházel ze Svitávky.

V roce 1956 paní Olga dostala titul Mistra sportu. Postupně se paní Olze narodili tři synové – 1951 Lubomír, 1953 Stanislav a 1957 Jaroslav, takže na sportování už nezbýval čas. Dětem se věnovala celých deset let. V roce 1960 nastoupila na SPgŠ jako vychovatelka a i když nesportovala, dělala aspoň rozhodčí. Sport ji po letech ale opět přitáhl. Od roku 1964 se zase začala za Blansko zúčastňovat závodů v běhu, překážkách, skoku do dálky i štafetě, a to bez větších tréninků. Dokonce v roce 1966 si udělala osobní rekord ve skoku do dálky. Od téhož roku začala závodit za veterány a běhy na 100 metrů vždy vyhrála. Byla i na pěti veteraniádách v zahraničí – Švédsko, 2 x Německo, Finsko, Itálie. Poslední zahraniční závody absolvovala v roce 1985, pak už to byly jen závody v Československu.

Zastávala také sportovní funkce jako členka ÚV ČSTV, KV ČSTV, OV ČSTV. V rámci ZRTV (základní a rekreační TV) nacvičovala různé místní i celostátní akce. V Boskovicích 10 let nacvičovala pódiové skladby, ke kterým hudbu připravoval pan učitel Vladimír Veselý. Účastnila se jako cvičenka i cvičitelka všech spartakiádních cvičení. Pracovně odešla do důchodu v roce 1974. Následovalo pak 10 roků v Galerii Otakara Kubína, která byla tehdy v Boskovicích instalována v prostorách vedle restaurace na Hradní. Provázení v Galerii paní Olgu velice bavilo, o každém obraze uměla zajímavě vyprávět. Mohla využít i své jazykové znalosti, protože tam přicházelo hodně cizinců. Velice ráda měla setkání s žáky škol a mladými lidmi se kterými si ráda vyprávěla o umění. Po zrušení Galerie se paní Olga občas vracela do škol, kde vypomáhala s výukou, hlavně němčiny.

V roce 1994 ovdověla. Žije v Boskovicích s nejmladším synem. Rozhodně se nedá říci, že by se nudila nebo neměla co na práci. Velice často ji vidáme na různých akcích, které se v Boskovicích pořádají – kulturní, sportovní, společenské. Dělá besedy, stále vede bohatou korespondenci se svými přáteli – sportovci, zúčastňuje se setkání sportovců olympioniků, ráda cestuje. Je stále plná života, o svých zážitcích by mohla mluvit dlouhé hodiny. K této její vitalitě jí právě tělocvik a sport velkou měrou přispěly, protože vlastně už od dětství trpí srdeční vadou.

A protože právě v těchto dnech se paní Olga Oldřichová dožívá významného životního jubilea, chce Klub přátel Boskovic své če poděkovat za její obětavou práci a popřát jí do dalších let stále hodně zdraví, životního elánu a spokojenosti.

Paleontolog Josef Augusta zemřel před 40 lety

- 17. 3. 1903 Boskovice
- † 4. 2. 1968 Praha

paleontolog, autor populárně vědeckých knih

Josef Augusta se narodil v Boskovicích 17. března 1903 v rodině berního úředníka Josefa Augusty. Po absolvování gymnázia v Boskovicích studoval v letech 1921–1925 přírodní vědy na Masarykově univerzitě v Brně (studium zakončil doktorátem), na které setrval až do roku 1931 v roli asistenta geologického ústavu. Rok učil na měšťanské škole v Olešnici, od roku 1933 pak působil na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde se r. 1937 habilitoval v oboru paleontologie a roku 1939 byl jmenován profesorem. Po uzavření českých vysokých škol v období německé okupace pracoval ve Státním geologickém ústavu.

Po osvobození se vrátil na přírodovědeckou fakultu UK, kde v letech 1957–1959 byl děkanem této fakulty. Zprvu se zabýval prvohorní květenou a studiem prvohorních krytolebců a ryb, později se stal popularizátorem zejména v oblasti paleontologie, stratigrafie a geologie. Mezinárodního věhlasu dosáhl zejména rekonstrukcemi pravěké flóry a fauny, při kterých spolupracoval s akademickým malířem Zdeňkem Burianem. Publikoval v mnoha našich i zahraničních odborných časopisech. Je autorem 120 vědeckých publikací a různých populárně naučných knih pro mládež i pro dospělé. Podílel se také jako vědecký poradce na slavném filmu režiséra Karla Zemana Cesta do pravěku z roku 1955.

Josef Augusta zemřel 4. února 1968 v Praze, letos jsem si tedy připomněli 40. výročí jeho úmrtí.